

[Gerda Møller.]

og politi som konsekvente udøvere af tortur, brutalitet og undertrykkelse. Den er ren og skær propaganda uden oplysningsmæssig værdi. Alligevel betegnes den som en »dokumentarfilm« til brug på skoler, biblioteker og lignende steder. Den er i øvrigt produceret af en af hovedmændene bag Solvognens optøjer under Rebildfesten i sommer.

Det er med dyb forundring, man erfarer, at Statens Filmcentral har produceret en sådan film. Den er i strid med de formål, loven sætter for filmcentralens virksomhed, idet den hverken har undervisnings- eller oplysningsformål eller kunstnerisk sigte. Det er beklageligt, at man endnu en gang må konstatere, at bevilninger til formål under kulturministeriets område er blevet brugt til politisk virksomhed i strid med lovens hensigt.

Minister for kulturelle anliggender *Niels Mathiasens* svar (27/12 76):

Da der spørges om filmcentralens motivering for anskaffelse af den pågældende film, har jeg indhentet en udtalelse fra Statens Filmcentral, der er sålydende:

»Ved sagens tilbagesendelse skal man fra Statens Filmcentrals side udtale, at i det almindelige arbejde med at udføre de opgaver, som Statens Filmcentral har fået pålagt ifølge filmlovens § 17, nemlig »at producere og indkøbe kortfilm til undervisnings- og oplysningsformål og kortfilm med kunstnerisk sigte samt distribuere sådanne film«, har vi i flere år søgt at øge udbuddet til vore lånere af film, der kunne belyse samfundsproblemer fra en lang række lande verden over, og bl. a. har spørgsmålet om en belysning af Mellemøstenkonflikten efter vor mening længe været påkrævet. Vi har således været – og er stadig – på udkig efter såvel danske som udenlandske kortfilm om dette emne. Da vi i september 1973 fra Ebbe Preisler Film/filminstruktør Nils Vest modtog et forslag om en film om Palæstinakonflikten skønnede vi, at der i det foreliggende tilfælde var tale om et grundlag, som var en oplagt mulighed for at få en filmproduktion, om hvilken man kunne sige, at det var en synsvinkel, som var subjektiv og lå uden for den her i landet gængse, men som kunne være af betydning for alsidigheden i den løbende debat.

Vi finder, at en film som »Et undertrykt folk har altid ret« har sin naturlige plads i Statens Filmcentrals filmkatalog, hvori man for-

håbentlig vil kunne se en ansvarlig bestræbelse på at forsøge gennemført en produktion, som ikke generelt er præget af ensidighed. På den anden side er specielt filmproduktions vilkår af en sådan karakter, at man i programlægningen ikke kan, og vel heller ikke skal, bestræbe sig på at direkte afbalancere det enkelte værk med et andet af diametralt modsat observans samtidigt. I programredaktionens overvejelser indgår såvel egne ideer som udefra kommende ideer og udefra kommende tilbud på udenlandske film, alt sammen vurderet ud fra en nødvendig prioritering i forhold til produktionsbevillingernes størrelse.

At der ikke som princip kan praktiseres en synspunktafvejning i Statens Filmcentrals filmtilbud, selv når emnerne er ømtålelige problemstillinger, er i øvrigt et forhold, som vi i Statens Filmcentral, og med os brugerne af dette »Filmens folkebibliotek«, ikke nærer nogen bekymring for, idet den over 30-årige tradition i anvendelsesmåden af film fra Statens Filmcentral indeholder den grundpraksis, at filmene jo ikke modtages uformidlede af brugerne.

Man vil i Statens Filmcentrals katalog og meddelelsesblade finde omtale af filmenes indhold og i mange tilfælde citater fra filmenes ophavsmænd, som oplyser, hvis synspunkter filmene giver udtryk for.

I det her foreliggende tilfælde anser vi »Et undertrykt folk har altid ret« for at være et signeret værk, som udsendes af Statens Filmcentral med den udtrykkelige bemærkning i kataloget, at det er en film set med palæstinenserens øjne, en subjektiv skildring af filminstruktør Nils Vest

Uden forbindelse med den debat, som den aktuelle film har givet anledning til, men som et eksempel på Statens Filmcentrals løbende arbejde, kan det nævnes, at vi netop for et par uger siden har haft lejlighed til at gennemse en film fra Holland om Palæstinakonflikten, *A DOVE WITH A CLIPPED WING*, produceret i 1975 af John Muller, April Films, som belyser spørgsmålet fra en anden synsvinkel, en film, der er truffet beslutning om at versionere til dansk og lade indgå i Statens Filmcentrals distribution.«

Jeg skal tilføje, at filmcentralen har erkendt, at beskrivelsen af filmen i kataloget SFC/Film maj 1976 var ufuldstændig. Den i filmcentralens redegørelse omtalte beskrivelse er optaget i kataloget SFC 1977, som nu er udsendt.